

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Глобинський м'ясокомбінат“ щодо офіційного тлумачення положень статті 117 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
11 листопада 2015 року
№ 47-у/2015

Справа № 2-37/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Глобинський м'ясокомбінат“ щодо офіційного тлумачення положень статті 117 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Глобинський м'ясокомбінат“ (далі – Товариство) в особі директора Бондаренка О.Д.

звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 117 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс) щодо можливості стягнення з власника або уповноваженого ним органу на користь звільненого працівника середньої заробітної плати за весь час невиконання рішення суду по день фактичного розрахунку.

За статтею 117 Кодексу в разі невиплати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку (частина перша); при наявності спору про розміри належних звільненому працівникові сум власник або уповноважений ним орган повинен сплатити зазначене в цій статті відшкодування в тому разі, коли спір вирішено на користь працівника, а якщо спір вирішено на користь працівника частково, то розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору (частина друга).

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання обґрунтовує наявністю їх неоднозначного застосування судами України, у тому числі Верховним Судом України, і стверджує, що це може призвести до порушення його конституційних прав.

До конституційного звернення долучено копії судових рішень, з яких вбачається, що звільнені працівники зверталися до судів із позовами про стягнення заборгованості з виплати заробітної плати на підставі статті 117 Кодексу з моменту ухвалення судових рішень на їхню користь та відкриття виконавчого провадження. За твердженням автора клопотання, суди неоднозначно застосовували положення статті 117 Кодексу „весь час затримки по день фактичного розрахунку“, а саме: в одних випадках ухвалювали рішення на користь звільненого працівника та стягували заборгованість з моменту винесення рішення, в інших – відмовляли у задоволенні позовних вимог, зазначаючи, що з моменту винесення рішення і

відкриття виконавчого провадження спір перестає бути трудовим, а тому положеннями трудового законодавства такі правовідносини не регулюються.

Товариство у конституційному зверненні посилається також на рішення Європейського суду з прав людини від 4 жовтня 2010 року у справі „Меньшакова проти України“.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 30 липня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, а також обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Конституційний Суд України виходить з того, що ці положення обумовлюють необхідність визначення предмета офіційного тлумачення в контексті вимог до конституційного звернення.

Предметом офіційного тлумачення Конституційного Суду України можуть бути статті (окремі положення) Конституції та законів України, що потребують роз'яснення їх сутності, тож автор клопотання має вказати, які саме положення Конституції чи законів України неоднозначно застосовуються судами України, іншими органами державної влади і

потребують офіційного роз'яснення з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи.

Зі змісту конституційного звернення вбачається, що Товариство не вказало конкретні положення статті 117 Кодексу, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та не обґрунтувало необхідності в офіційному тлумаченні статей (окремих положень) Конституції та законів України.

Конституційний Суд України вважає, що невизначеність автором клопотання предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації зазначених положень Кодексу (ухвали Конституційного Суду України від 27 січня 2015 року № 2-у/2015, від 5 жовтня 2015 року № 45-у/2015).

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам пунктів 3, 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Глобинський м'ясокомбінат“ щодо офіційного тлумачення положень статті 117 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ